

CYNIKUS (6) *sb m*

cynikus (3), **cynnikus** (1), **cynik** (1), cynikus *a.* cynik (1); cynikus : cynnikus : cynik *BielŻyw* (2 : 1 : -), *SkarJedn* (1 : - : 1).

cy- (5), ci- (1); -nik- (4), -nic- (2).

sg N cynikus (4). $\diamond$ *L* cyniku (1). $\diamond$ *pl G* cynnik(o)w (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Wyznawca kierunku filozoficznego zwanego cynizmem [cinici – sekta była filozofów, którym się nie podobało, każdej rzeczy z urąganiem przyganiiali i w wzgardzeniu mieli Mącz 77c] (6) : DYogenes Cinicus mędrzec [...] nazwan był Cynicu[s] iakoby piał dla piełkich obyczaiow *BielŻyw* 68, 69; Po nim ná teyże niefzcześliwey Stolicy siedział/ Maxim Cynikus Apollinaryfta *SkarJedn* 391, 179, 391.*

MM